

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Terezou Jachura Maříkovou ve věci

žalobce: **Vysoká škola ekonomie a managementu, a.s., IČO 01801376,**
sídlem Nárožní 2600/9a, Praha 5
zastoupený advokátem Mgr. Martinem Zástěrou
sídlem nám. Jiřího z Poděbrad 1554/6, Praha 3

proti

žalované: **M [redacted] K [redacted] narozená [redacted]**
bytem [redacted]
zastoupené advokátem JUDr. Josefem Kešnerem
sídlem Na Pankráci 808/20
Praha 4

o zaplacení 41 000 Kč

takto:

- I. Žaloba s návrhem, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku ve výši 41 000 Kč, se **zamítá.**
- II. Žalobce **je povinen** zaplatit žalované náklady řízení ve výši 9 120 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám právního zástupce žalované JUDr. Josefa Kešnera, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou ve znění repliky ze dne 17.7.2020 domáhal po žalované zaplacení v záhlaví uvedené částky, jakožto dlužného školného. Žalobce uvedl, že s žalovanou uzavřel dne 5.10.2011 smlouvu o zajištění studia bakalářského studijního programu Ekonomika a management, na základě které se žalovaná zavázala jako student k úhradě studijních administrativních poplatků ve stanovené výši a v daných termínech splatnosti, vše v souvislosti se svým studiem na vysoké škole, ke kterému se přihlásila. Výše a splatnost těchto poplatků vyplývá ze smlouvy a z vnitřních předpisů žalobce, které se pro žalovanou staly závaznými (zejména statut Vysoké školy ekonomie a managementu a jednotlivá nařízení rektora). Podle prohlášení studenta, obsaženého v článku III. odst. 5 písm. b) Prohlášení, vznikla žalované povinnost uhradit veškeré studijní poplatky za celou dobu studia. Studijní poplatky za příslušný studijní rok podle článku III. odst. 1 Smlouvy, činily 30 000 Kč. Žalobkyni pak bylo studium prodlouženo na základě Smlouvy o prodloužení příslušného studijního programu Ekonomika a management ze dne 26.5.2015. Tímto prohlášením došlo i k novaci veškerých předchozích ujednání. Podle článku II. odst. 1 Nařízení rektora č. 04/2016 pak studenti, kteří neprovedou zápis na další akademický rok a nepožádají o zanechání studia do stanoveného data, budou zapsáni ze strany školy v mimořádném termínu na základě volné kapacity jednotlivých studijních skupin. Tedy v případě neuzavření/neukončení studia do stanoveného termínu je studium prodlouženo o další rok, a to až do doby řádného ukončení studia obhajobou závěrečné práce. V rámci prodloužení studia student hradí částku ve výši ročních studijních poplatků za poslední ročník studia v rámci své standardní doby studia. Žalovaná zanechala studia k 16.5.2017, o čemž bylo vydáno vyrozumění o zanechání studia. Studium žalované tak k tomuto dni skončilo. Ačkoliv studium skončilo, v Prohlášení studenta, které provedlo jako oboustranné právní jednání potvrzené jak žalovanou, tak žalobcem, novaci smlouvy, se žalovaná zavázala k úhradě veškerých poplatků za standardní dobu studia, a to i v případě nepokračování ve studiu na Vysoké škole ekonomie a managementu. Žalovaná tak neuhradila neuhrazený poplatek svou výší odpovídajícím studijnímu poplatku za období od 1.5.2017 do 30.4.2018 ve výši 30 000 Kč, kdy v souladu s vyrozuměním o prodloužení studia splatnost prvního poplatku nastala dne 15.9.2017 a administrativní poplatek ve výši 11 000 Kč za posunutí nebo nedodržení řádného termínu splatnosti ze strany studenta (za posunutí splatnosti prvního poplatku v rozmezí 1 až 30 dní ve výši 3 000 Kč, za posunutí splatnosti poplatku v rozsahu 31 až 60 dní ve výši 3 000 Kč a za posunutí splatnosti poplatku více než 60 dní ve výši 5 000 Kč podle Nařízení rektora č. 09/2013).
2. Žalovaná ve svém vyjádření nespороvala, že s žalobcem (VŠEM) uzavřela smlouvu o zajištění studia bakalářského studijního programu ekonomika a management dne 5.10.2011 na dobu 3,5 let, s úhradou studijního poplatku ve výši 105 000 Kč. Jelikož se žalované nepodařilo ukončit studium ve standardní době, uzavřela dne 26.5.2015 smlouvu o prodloužení studia bakalářského studijního programu ekonomika a management. Dne 29.6.2015 žalovaná vyplnila Prohlášení studenta k administraci a podmínkám studia na VŠEM. V mezidobě se však žalovaná rozhodla nepokračovat dále ve studiu a toto sdělila na studijním oddělení VŠEM a předpokládala, že studium bylo ukončeno. Fakticky dle sdělení VŠEM bylo studium ukončeno až k datu 16.5.2017. Po více než roce byla žalovaná kontaktována žalobcem a pozvána k jednání administrativní komise, přičemž zde bylo projednáváno i další setrvání ve studiu. Zde bylo opětovně ze strany žalované sděleno, že nechce ve studiu dále pokračovat. Od tohoto data nebyla s žalobcem v žádném kontaktu. Školné pak platila následujícím způsobem: dne 30.8.2011 zaplatila 25 000 Kč, dne 5.10. částku 5 000 Kč, dne 19.6.2012 částku 30 000 Kč, dne 7.6.2013 částku 30 000 Kč, dne

30.7.2014 částku 15 000 Kč, dne 26.5.2015 částku 30 000 Kč a dne 25.5.2016 částku 30 000 Kč. Od poloviny roku 2016 se studia neúčastnila a do školy nedocházela, tedy v období roku 2017 nebyly žalované poskytovány žádné studijní služby ani výuka žalobcem. Žalobce velmi dobře věděl, že studium ukončila a že dalšího studia se nebude dále účastnit. Je také s podivem, že žalobce požaduje po studentech náklady na studium resp. po žalované částku za celý ročník 2017 až 2018, přestože studium ukončila podle žalobce k datu 16.5.2017, přičemž ročník studia začíná v říjnu 2017. Tento přístup žalobce je naprosto evidentně se vymykající dobrým mravům. Žalovaná také vznesla námitku promlčení.

3. Mezi účastníky řízení nebyla sporná skutečnost, že žalobce uzavřel dne 5.10.2011 s žalovanou Smlouvu o zajištění studia, která byla následně prodloužena Smlouvou o prodloužení studia ze dne 26.5.2016.
4. Soud provedl dokazování Smlouvou o zajištění studia bakalářského studijního programu Ekonomika a management ze dne 5.10.2011 (zejména článkem III. odst. 1, 4 a IV. odst. 4), Smlouvou o prodloužení příslušného studijního programu Ekonomika a management ze dne 26.5.2015 (zejména článkem III. odst. 1), Nařízením rektora č. 07/2014, Prohlášením studia k administraci a podmínkám studia na VŠEM ze dne 29.6.2015 (zejména článkem III. odst. 1, IV. odst. 4 a IV. odst. 5, V. odst. 3), vyznamenáním o prodloužení studia ze dne 10.5.2017, vyznamenáním o zanechání studia ze dne 12.9.2017, výzvu ke splnění povinnosti ze dne 18.2.2019 a výpisem z účtu ze dne 6.9.2011, ze dne 6.10.2011, ze dne 6.7.2012, ze dne 4.7.2013, ze dne 6.8.2014, ze dne 5.6.2015, ze dne 5.6.2016. Z těchto listinných důkazů má soud za prokázané, že žalobce uzavřel dne 5.10.2011 žalovanou smlouvu o zajištění studia bakalářského studijního programu, podle které se žalobce jako soukromá vysoká škola zavázal vytvořit podmínky pro studium studijního programu ekonomika a management pro daný akademický rok pro žalovanou. Žalovaná se pak zavázala jako student dodržovat vnitřní předpisy VŠEM, zejména pak úhradu studijních poplatků za příslušný studijní program. Podle této smlouvy *studijní poplatky činily 30 000 Kč za akademický rok, při standardní délce studia 3,5 let (do 30.4.2015), celkem částku ve výši 105 000 Kč (článek II. odst. 1, 2, článek III. odst. 1). V případě, že student neuhradí příslušné studijní poplatky ani po písemné výzvě ze strany VŠEM, ani v dodatečném termínu stanoveném VŠEM, má se za to, že studia ukončil (článek III. odst. 4). Smlouvu pak lze měnit, či doplňovat pouze písemným dodatkem označeným jako dodatek této smlouvy. Bez takového označení a bez pořadového čísla dodatku je takový dodatek smlouvy neplatný (čl. IV. odst. 4)* Smlouvou ze dne 26.5.2015, kterou uzavřela žalovaná s žalobcem byla doba studia prodloužená od 1.5.2015 s tím, že *v případě, kdy student do 12 měsíců od uvedeného termínu studium neuzavře, resp. řádně neukončí obhajobou závěrečné práce, bude studium prodlouženo podle podmínek stanovených příslušným vnitřním předpisem VŠEM (článek III. odst.1).* Žalovaná následně dne 29.6.2015 podepsala Prohlášení studenta k administraci a podmínkám studia na VŠEM. Tato listina obsahuje podpis žalované, přičemž je na ní strojově zachyceno, že listinu za žalobce podepsal ██████████ M██████ s datem podpisu 30.6.2015. Fyzický podpis ani elektronický podpis se na smlouvě nenachází. Podle tohoto prohlášení *v případě neuzavření/neukončení studia do konce standardní doby studia podle § 55 a 56 zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách, obhajobou závěrečné práce, je studium daného studijního programu prodlouženo podle podmínek stanovených vnitřním předpisem VŠEM (článek IV. odst. 4). Ukončení studia z vlastní vůle (tj. zanechání studia) je možné pouze na základě mnou zasláné žádosti prostřednictvím SIS VŠEM s uvedením relevantních důvodů mého zanechání studia a datem zanechání studia na VŠEM. Nesplnění podmínek administrace studia mne nezavazuje povinnosti úhrady studijních poplatků podle příslušné cenové úrovně za dané období podle článku III. (článek IV. odst. 5). Toto prohlášení pak mění případnou dříve sjednanou smlouvu o realizaci příslušného studijního programu na VŠEM, smlouvu o prodloužení studia příslušného studijního programu, či smlouvu o rozdělení plateb ročních studijních poplatků, a to včetně případných dodatků, jsou-li jejich ujednání s obsahem prohlášení v rozporu (článek V. odst. 3).* Podle Nařízení rektora 07/2014 *v případě uzavření/neukončení studia do stanoveného termínu (standardní doba studia), je studium*

automaticky prodlouženo o další rok (12 měsíců) v rámci studentem poslední čerpané cenové úrovně a jejího obsahu (roční školné (a to až do doby řádného ukončení studia obhajobou závěrečné práce (článek I.)). Podle Nařízení rektora 01/2015 uchazeč/student je povinen uhradit veškeré své finanční závazky v daném akademickém roce, ve kterém byl proveden zápis dle vnitřních předpisů VŠEM. V případě prodloužení studia je student povinen hradit studijní poplatky v rámci dané cenové úrovně za celé období, na které bylo studium prodlouženo (článek I. odst. 9, 10). Student je povinen vrátit studentský průkaz VŠEM a uhradit všechny finanční závazky vůči VŠEM za příslušné období dle cenové úrovně studenta: v akademickém roce, do kterého byl proveden elektronický zápis, resp. za celou standardní dobu studia (článek IV. odst. 2). Žalovaná pak uhradila žalobci studijní poplatky (školné) v celkové výši 165 000 Kč, a to dne 30.8.2011 částku 25 000 Kč, dne 5.10.2011 částku 5 000 Kč, dne 19.6.2012 částku 30 000 Kč, dne 7.6.2013 částku 30 000 Kč, dne 30.7.2014 částku 15 000 Kč, dne 26.5.2015 částku 30 000 Kč a dne 25.5.2016 částku 30 000 Kč, tj. do standardní doby studia 3,5 roku (tj. 30.4.2015) podle Smlouvy o zajištění studia ze dne 5.10.2011 částku ve výši 105 000 Kč. Podle Smlouvy o prodloužení studia žalovaná uhradila žalobci studijní poplatky (školné) do 30.4.2016 částku 30 000 Kč (školní rok 2015/2016) a do 30.4.2017 částku 30 000 Kč (školní rok 2016/2017). Přípisem ze dne 10.5.2017 byla žalobkyně vyrozuměna o prodloužení studia vzhledem k tomu, že nedošlo k řádnému ukončení studia v rámci standardní doby s tím, že studium bylo prodlouženo na období od 1.5.2017 do 30.4.2018, v souladu s vnitřním předpisem VŠEM (Nařízení rektora 07/2014) a Prohlášením studenta. Toto vyrozumění neobsahuje ani fyzický podpis rektora, ani elektronický podpis rektora. Dopisem ze dne 12.9.2017 sděloval žalobce žalované, že byl vyrozuměn žalovanou o zanechání studia ke dni 16.5.2017, na základě její žádosti, tedy s dobou studia od 2.10.2011 do 16.5.2017. [REDAKCE] M [REDAKCE] Ž [REDAKCE] Žalovaná byla vyzvána k zaplacení dlužné částky představující studijní poplatky za rok 2017/2018, avšak bezúspěšně.

5. Nejprve se soud zabýval žalovanou vznesenou námitkou promlčení. Vzhledem k tomu, že podle Smlouvy o prodloužení studia ze dne 26.5.2015, konkrétně článku III. odst. 3 měly být studijní poplatky studentem zaplacený nejpozději do termínu splatnosti 1.6.2015 a i podle vyrozumění o prodloužení studia ze dne 10.5.2017 měly být studijní poplatky, jež jsou předmětem této žaloby (tj. za školní rok 2017/2018) uhrazeny do 1.6.2017, je zřejmé, že termín splatnosti studijních poplatků byl vždy k 1.6. toho kterého roku a stran žalobního nároku pak k datu 1.6.2017. Nárok žalobce proto nemůže být promlčen, neboť promlčecí doba je podle ustanovení § 629 odst. 1 o.z. tříletá a běží od data, kdy právo mohlo být vykonáno poprvé (§ 619 odst. 1 o.z.). Žalobce mohl svůj nárok uplatnit u soudu od data 2.6.2017 a tříletá promlčecí doba by tak uplynula k datu 2.6.2020. Jelikož žaloba byla k soudu podána dne 2.3.2020, byla podána včas. Protože soud dospěl k závěru, že žalobou uplatněný nárok není promlčen, zabýval se nárokem samotným. Vzhledem k tvrzení účastníků a tomu, co bylo mezi nimi označeno jako nesporné, kdy nebyla rozepře o tom, že žalobce a žalovaná uzavřeli smlouvu o studiu, která byla následně ještě prodloužena, zůstalo mezi účastníky řízení sporné právní posouzení smluvního vztahu, tj. posouzení jednotlivých smluvních ujednání a s tím, spojené otázky, zda žalobce má nárok na studijní poplatky za rok 2017/2018 (školné) či nikoliv.
6. Jelikož žalovaná neukončila studium v řádné době studia, tj. do data 30.4.2015 (3,5 roku), byla mezi účastníky řízení uzavřena Smlouva o prodloužení studia ze dne 26.5.2015. Podle této Smlouvy, konkrétně článku III. odst. 1 byla doba studia pro žalovanou prodloužena od 1.5.2015 s tím, že pokud do 12 měsíců od daného termínu studium neuzavře, resp. řádně neukončí obhajobou závěrečné práce, bude studium prodlouženo podle podmínek stanovených příslušným vnitřním předpisem VŠEM. Tímto vnitřním předpisem bylo nařízení rektora č. 07/2014 upravující dobu prodloužení studia. Podle článku I. tohoto nařízení pak v případě neuzavření/neukončení studia do stanoveného termínu (standardní

doba studia), bylo studium automaticky prodlouženo o další rok (12 měsíců) v rámci studentem poslední čerpané cenové úrovně a jejího obsahu (roční školné), a to až do doby řádného ukončení studia obhajobou závěrečné práce. Podle názoru soudu pak výkladem těchto dvou článků byla doba studia Smlouvou o prodloužení studia ze dne 26.5.2015 prodloužena od 1.5. 2015 na dobu 12 měsíců, tj. do 30.4.2016 a pokud by žalobkyně v tomto termínu studium neukončila řádně, tj. obhajobou závěrečné práce (což se nestalo) mohlo být studium prodlouženo podle Nařízení rektora č. 7/2014 automaticky o další rok tj. o dalších 12 měsíců, tedy do 30.4.2017, resp. až do doby řádného ukončení studia obhajobou závěrečné práce. Jinak řečeno pokud by žalobkyně nestačila obhájit závěrečnou práci do 30.4.2017, byla doba studia prodloužena ještě do doby vykonání obhajoby, aby student, resp. žalobkyně mohla při ukončení studia v daném školním roce učinit i obhajobu závěrečné práce, tj. do řádného ukončení studia v daném roce byla započítána i doba obhajoby závěrečné práce. Jelikož se tak v případě žalované ani ve školním roce 2016/2017 nestalo, tzn. řádně neukončila studium v roce 2016/2017 (tedy logicky ani neobhajovala závěrečnou práci), bylo podle názoru soudu studium na VŠEM žalobce ukončeno ke dni 30.4.2017 v souladu se smlouvou o prodloužení studia ze dne 26.5.2015 a nařízením rektora č. 7/2014. Výklad těchto článků neznamená, jak se žalobce nesprávně domnívá, automatické prodloužení studia zase o další školní rok tj. rok 2017/2018. Soud je přesvědčen, že pokud by žalobkyně chtěla i v tomto roce pokračovat ve studiu, musela by být uzavřena další smlouva a prodloužení studia. Tedy zjednodušeně řečeno, smlouva o prodloužení studia ze dne 26.5.2015 s návazností na nařízení rektora č. 7/2014 o prodloužení doby studia znamenala, že se studium prodloužovalo o rok plus automaticky o další rok (celkem o dva roky). Z uvedeného je proto zřejmé, že žalobce nemá nárok na studijní poplatky za rok 2017/2018, když studium žalobkyně na základě výkladu uvedených článků bylo ukončeno ke dni 30.4.2017, přičemž, jak bylo v řízení prokázáno, žalovaná uhradila studijní poplatky na rok 2016/2017, tedy do doby 30.4.2017. Doba jejího studia v souladu se smlouvou, smlouvou o prodloužení studia a nařízením rektora č. 7/2014 byla zcela pokryta uhrazenými studijními poplatky. Na tomto závěru soudu nemůže ničeho změnit ani argumentace žalobce týkající se ukončení studia, a to podle článku IV. odst. 5 Prohlášení studenta ze dne 29.6.2015, ke kterému může dojít z vlastní vůle pouze na základě zaslané žádosti studenta prostřednictvím SIS VŠEM s uvedením relevantních důvodů, s tím, že žalobce odkazuje na článek V. odst. 3 Prohlášení podle kterého toto prohlášení mění případnou dříve sjednanou smlouvu o realizaci studijního programu ze dne 5.10.2011 a smlouvu o prodloužení studia ze dne 26.5.2015, neboť podle názoru soudu, pokud je hovořeno o prohlášení studenta k administraci a podmínkám studia na VŠEM ze dne 29.6.2015, nejedná se o dvoustranný právní úkon, jak se snaží dovodit žalobce. Jednoznačně jde podle obsahu této listiny o prohlášení studenta, tedy o jednostranný právní úkon. Na uvedeném závěru nic nemění ani argumentace žalobce, že pokud je tento dokument podepsán i druhou stranou (žalobcem), jedná se o dvoustranný právní úkon - smlouvu, která mění původní smlouvu a smlouvu o prodloužení studia, tedy i skutečnosti, za nichž může být studium ukončeno. K této argumentaci soud uvádí: 1) tento dokument podpis žalobce, resp. jeho zástupce neobsahuje, 2) i kdyby na dokumentu byl podpis žalobce, nejedná se o dvoustranný právní úkon (neboť právní úkony je třeba vykládat podle jejich obsahu), který by byl sto nahradit závazek založený smlouvou o studiu a smlouvou o prodloužení studia a 3) smlouvu o studium ze dne 5.10.2011 a smlouvu o prodloužení studia ze dne 26.5.2015 lze měnit pouze způsobem předvídaným v článku IV. odst. 4 smlouvy o studiu a čl. IV. odst. 2 smlouvy o prodloužení studia. K bodu 1) soud uvádí, že sice na dokumentu (Prohlášení studenta) je uvedeno „podepsal: ██████████ M██████ Ž██████, avšak nejedná se o podpis elektronický a není zde ani podpis vytvořený rukou. Tedy, platnost této „smlouvy“ by ve světle shora uvedeného nemohla obstát, jelikož není podepsána druhou stranou smluvního vztahu - žalobcem. K bodu 3) soud doplňuje, že podle čl. IV. odst. 2 Smlouvy o prodloužení studia ze dne

26.5.2015, může ke změně podmínek sjednaných v dané smlouvě dojít pouze písemným dodatkem smlouvy, změnou právní úpravy či příslušného vnitřního předpisu VŠEM, (např. nařízení rektora). Rovněž tak podle článku IV. odst. 4 Smlouvy o zajištění studia ze dne 5.10.2011 je možné smlouvu měnit či doplňovat pouze písemným dodatkem označeným jako dodatek této smlouvy. Bez takového označení a bez pořadového čísla dodatku je takový dodatek smlouvy neplatný. S odkazem na uvedené je proto zřejmé, že Prohlášení studenta nemůže být ani dodatkem Smlouvy o zajištění studia ze dne 5.10.2011 ani dodatkem Smlouvy o prodloužení studia ze dne 26.5.2015, neboť označení „dodatek“ neobsahuje. Jedná se proto pouze o prohlášení studenta, které student, resp. žalovaná činila v souvislosti s uzavřenou smlouvou o prodloužení studia ze dne 26.5.2015, čemuž odpovídá i časová konsekvence, když smlouva byla uzavřena dne 26.5.2015 a prohlášení bylo žalovanou učiněno dne 29.6.2015.

7. Pokud by k ukončení studia nedošlo způsobem, jakým popsál soud v odstavci 6, zcela jistě došlo k ukončení studia v souladu s článkem III. odst. 4 Smlouvy o zajištění studia ze dne 5.10.2011, podle kterého *pokud student neuhradí příslušné studijní poplatky, ani po písemné výzvě ze strany VŠEM, ani v dodatečném termínu stanoveném VŠEM, má se za to, že studium ukončil.* Jelikož žalovaná poslední studijní poplatky uhradila k datu 25.5.2016 (za rok 2016/2017) a další studijní poplatky k datu 25.5.2017 (resp. 30.4.2017), tedy za rok 2017/2018) již nehradila ani po písemné výzvě ze strany žalobce, když tyto měla uhradit do 1.6.2017, bylo studium v souladu s citovaným článkem k datu 30.4.2017 ukončeno.
8. Nelze odhlédnout ani od skutečnosti, že dopisem ze dne 10.5.2017, který nedisponuje podpisem rektora žalobce ani v elektronické podobě, ani ve fyzické podobě, informuje žalobce žalovanou o automatickém prodloužení studia na období 1.5.2017 až 30.4.2018, přičemž následně dopisem ze dne 12.9.2017 informuje žalobkyni o ukončení studia k datu 16.5.2017. Toto vyrozumění již obsahovalo elektronický podpis rektora žalobce. Soudu tak není zřejmé, proč žalobce nárokuje školní poplatky za rok 2017 až 2018, konkrétně za období 1.5.2017 až 30.4.2018, když sám žalované sděloval, že došlo k ukončení studia žalovanou k datu 16.5.2017. Těžko se pak žalovaná může orientovat v jednání žalobce, který jí nejprve sděluje, že došlo k automatickému prodloužení studia na rok 2017/2018, následně jí informuje o tom, že došlo k ukončení jejího studia k datu 16.5.2017 a posléze po ní žádá studijní poplatky za období květen 2017 až duben 2018. Podle názoru soudu si je žalobce plně vědom toho, že žalovaná ukončila studium k datu 16.5.2017, resp. 30.4.2017, přičemž se nárok na školné za rok 2017/2018 snažil dohnat argumentací, že Prohlášení studenta ze dne 29.6.2015 nahrazuje Smlouvu o zajištění studia ze dne 5.10.2011 a Smlouvu o prodloužení studia ze dne 26.5.2015, zejména týkající se vyvratitelné právní domněnky uvedené v článku III. odst. 4 Smlouvy o zajištění studia ze dne 5.10.2011 (viz. argumentace soudu v odst. 7). Na základě shora popsaného proto soud dospěl k závěru, že žalobcem podaná žaloba nemůže obstát a proto jí zamítl jako nedůvodnou výrokem I. rozsudku.
9. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., podle něhož účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přízná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Vzhledem k tomu, že byl žalobce ve sporu plně úspěšný, přiznal mu soud náklady tohoto řízení, které se skládají z mimosmluvní odměny advokáta ve výši 8 220 Kč dle ust. § 7 ust. § 8 a ust. § 11 odst. 1, 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (3 úkony právní služby po 2 740 Kč – převzetí věci, sepsání vyjádření ve věci samé a účast na jednání), z náhrady hotových výdajů ve výši 900 Kč dle ust. § 13 odst. 1, 3 ve spojení s ust. § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhl. č. 177/1996 Sb. (3 úkony právní služby po 300 Kč – převzetí věci, sepsání vyjádření a účast na jednání).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně povinnost stanovenou tímto rozsudkem, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí nebo nařízení exekuce.

Praha 2. září 2020

Mgr. Tereza Jachura Maříková v.r.
soudkyně